

**Liturgie morgendienst
Emmen, 1 oktober 2017
Thema: *het volk op het hart*
Israëlzondag**

1. Votum

2. Vredegroet

Genade voor u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus.

3. Openingslied: **Psalm 122:1,3**

4. Gods wil voor ons leven met [picto's geloof.nu](http://picto's.geloof.nu)

5. Zingen: **Psalm 47:3,4**

6. Bediening van de doop aan Matteo Hanssen. Lezen formulier 2. Bijdrage van Hetty Hanssen. Doop. Zingen: **Gezang 167:1-3**

7. Gebed

8. Schriftlezing: **Exodus 28:6-30** (*gelezen door...*)

9. Preek n.a.v. Exodus 28:29

10. Amenlied: **LvdK 434:2,4,5**

11. Dankgebed, voorbede

12. Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door...*). Tijdens de collecte graag de trailer van de film 'Terug naar Jeruzalem' laten zien: <https://yachad.nl/terug-naar-jeruzalem-film-en-brochure/>

13. Slotzang: **LvdK 260:1,5,8,9 op melodie van Gezang 107**

14. Zegen

De genade van onze Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

Ssst! Stil 's...

Wat hoor ik daar?

Luister!

Ik hoor allemaal belletjes klingelen...

Wat is dat?

Wie komt daar aan?

Het is een meneer in heel mooie kleren. [dia1]

Een lange witte soort jurk tot op de grond, met daarover heen een blauwe die wat korter is – en kijk, onderaan die blauwe jurk hangen allemaal belletjes, die zachtjes klingelen als de meneer loopt.

Mooi is dat, dat zachte geklingel.

Verder ziet die meneer er prachtig uit – moet je kijken!

Over die witte en blauwe jurken heeft hij een soort schort met allemaal kleuren: blauw en rood en paars en wit, met gouddraad. Dat goud glinstert zo mooi!

En zie je die twee stenen op zijn schouders?

En dat bord met die twaalf edelstenen op zijn borst?

En die vreemde hoed op zijn hoofd, met daarop de tekst *de HERE heilig*.

Wie is deze meneer?

Misschien weet je het al – [dia2] het is de Hogepriester.

De hoogste, de belangrijkste priester die er is in de Tabernakel.

Weet je wie de eerste Hogepriester is?

Dat is Aaron, de broer van Mozes. [dia3]

En de zonen van Aaron mogen de priesters zijn.

Zij mogen het mooie en belangrijke werk in de Tabernakel doen.

Weet je ook wie de *laatste* Hogepriester is?

Dat is Jezus. [dia4]

Maar waarom ziet die Hogepriester er zo bijzonder uit?

Alles betekent wat – [dia5] weet je nog van die kleuren?

Wit = [dia6] heilig

Blauw = [dia7] hemels

Paars = [dia8] koninklijk

Rood = [dia9] bloed

Nou, dat goud wat er nu extra bij zit, daar kun je vast wel iets bij bedenken?

En waarom zitten er onderaan die blauwe jurk belletjes? [dia10]

Trouwens – het zijn niet alleen *belletjes*, er zitten steeds *bolletjes* tussen, dat zijn granaatappelen, een vrucht die veel gegeten wordt in Israël.

Maar wat betekent het?

Als je de belletjes hoort rinkelen, weet je dat de Hogepriester eraan komt, en dat hij aan het werk is.

Het benadrukt hoe bijzonder, hoe heilig het werk van de Hogepriester is.

Alleen de Hogepriester mag het allerheiligste deel van de Tabernakel binnengaan.

En bloed spreken op de ark, de gouden kist van het verbond.

Op Jom Kipoer – de Grote Verzoendag (en het volk van de Joden heeft dat juist gisteren weer gevierd... Het is de allerbelangrijkste dag voor hen, en met heel veel symboliek omgeven. Maar zoals het toen in de Tabernakel ging, zo gaat het nu niet meer...)

Nu kijken we naar dat mooie schort, dat priesterschort, dat ook wel de [dia11] efod wordt genoemd.

Op de schouders zitten inderdaad twee stenen, een aan de ene kant en een aan de andere. En als je goed kijkt zie je dat op de elke steen 6 namen zijn gegraveerd.

Het zijn de namen van de twaalf zonen van Jakob, de twaalf stammen van Israël – ken je die namen? (Ruben, Simeon, Levi, Juda, Issaschar, Zebulon, Dan, Naftali, Gad, Aser, Jozef (Mannasse, Efraim), Benjamin.)

Zo draagt de Hogepriester zou je kunnen zeggen die twaalf stammen, heel het volk, op zijn schouders als hij de Tabernakel binnengaat en voor de HERE God verschijnt.

Schouders zijn teken van kracht.

En voor wat je op je schouders neemt, voel je verantwoordelijkheid, zorg.

Denk aan de Goede Herder [dia12] die een schaap op zijn schouders neemt als het zelf niet meer kan lopen.

Zo neemt de laatste Hogepriester, Jezus, zijn volk ook op de schouders, heel de gemeente, allen die bij Hem horen.

In Hebreeën 9:24 lees je: [dia13] *Christus is (...) niet binnengegaan in een heiligdom dat door mensenhanden is gemaakt, in de voorafbeelding van het hemelse heiligdom (de Tabernakel/Tempel), maar in de hemel zelf, waar Hij nu bij God voor ons pleit.*

Jezus neemt ook jou op de schouders en brengt je voor God.

Hij pleit daar voor je, Hij komt daar voor jou op.

Mooi he?

We kijken weer naar [dia14] de Hogepriester in de Tabernakel.

Naar die efod, dat priesterschort, met al die kleuren.

Aan de voorkant zit een borstlap met 12 prachtig kleurige edelstenen.

Edelstenen zijn heel duur, heel kostbaar. Ze fonkelen in het licht.

Op die stenen is telkens één naam van de stammen van Israël gegraveerd.

Voor elke stam een edelsteen.

Iedere stam, elke naam, is kostbaar.

En de namen zijn niet met stift op de stenen geschreven, maar er *ingekerfd* – onuitwisbaar.

De Hogepriester draagt het hele volk, als *collectief*, op zijn schouders.

En hij draagt elke stam *afzonderlijk*, naam voor naam, op zijn hart.

[dia15] *Zo draagt Aaron telkens als hij het heiligdom binnengaat, de namen van Israëls*

zonen op zijn hart..

Ook hierin is de eerste Hogepriester beeld [dia16] van de laatste.

Als Jezus Christus terug naar de hemel gaat, draagt Hij voor altijd de namen van hen die bij Hem horen op zijn hart, in zijn hart, vol liefde mee.

Ook uw naam, jouw naam.

Het is zo geweldig te mogen weten dat God jou kent, dat je door Hem gekend bent, dat je erbij hoort, dat je bij Hem hoort, dat Hij je op zijn hart draagt.

Er is een bekend gedichtje dat vaders en moeders wel 's bidden voor hun kinderen.

Ik leg de namen van mijn kinderen in uw handen / graveer Gij ze daarin met onuitwisbaar schrift / dat niets of niemand ze meer ooit daaruit kan branden / ook niet als satan ze straks als tarwe zift.

Wanneer Jezus als de laatste Hogepriester het allerheiligste binnengaat, terugkeert naar de de hemel, zegt Hij tegen zijn Vader: *Ik leg de namen van al diegene die Ik kocht met mijn kostbaar bloed nu als kostbare edelstenen voor U neer. Ik heb voor hen betaald, Vader, nu vraag Ik dat U ze bewaart en dat niemand van hen verloren gaat.*

Zo bidt Jezus continue.

Ik bid voor hen ... voor de mensen die U Mij hebt gegeven, omdat zij van U zijn. ... Heilige Vader, bewaar hen door uw naam ... Ik vraag niet of U hen uit de wereld wilt wegnemen, maar of U hen wilt beschermen tegen de duivel... (naar Johannes 17:9-15).

Dat je *zelf* kan bidden is geweldig.

Het kan troostend en sterkend zijn als je weet en merkt dat *anderen* voor je bidden.

Maar dit is het allermooiste: dat onze *Heer* voor jou bidt.

Zo'n [dia17] prachtig aangeklede Hogepriester, waarbij alles wat betekent/symboliseert – dat kennen wij niet meer.

De dominee heeft een saai zwart pak aan.

En ook verder is er niet veel symboliek meer in de kerk, niet veel te kijken.

Is dat niet jammer?

En wat dacht je trouwens van dat borstschild dat eigenlijk een soort tasje is waarin twee stenen zitten?!

Die stenen heten in de NBV 'orakelstenen', eerder werden [dia18] ze onvertaald *Urim en Tummim* genoemd.

Dat is toch wel heel bijzonder, en handig!

Want die Urim en Tummim kan je gebruiken om achter de wil van God te komen.

Als je een vraag hebt, kun je die Urim en Tummim gebruiken om het antwoord te weten.

In de Bijbel zijn daar wel een paar voorbeelden van (Numeri 27:21, Deuteronomium 33:8, 1 Samuel 14:41,42, Ezra 2:63, Nehemia 7:65).

Hoe die stenen eruit zagen en hoe het precies werkte is niet bekend, misschien is het wel zoiets als wat je ook wel 's leest over 'het lot werpen'.

Maar handig is het wel, toch?! Hadden we dat nu nog maar!

En toch...

Weet je wat wel mooi is? Dat je kan zeggen dat we inmiddels verder zijn gekomen.

Die prachtig mooi aangeklede Hogepriester wees vooruit naar de Here Jezus.
Net zoals die Tabernakel iets van de hemel liet zien.
En de mensen toen hadden nog niet de Bijbel zoals wij die nu hebben.
En toen was Messias Jezus nog niet gekomen, en nog geen blijvende verzoening gebracht.
En toen was de Heilige Geest nog niet uitgestort op iedereen.
Nu zijn we geen kinderen meer maar volwassenen.
En zeker, dat is niet altijd makkelijk en simpel en eenvoudig en leuk.
Je moet zelf nadenken, en er met anderen over praten, en om wijsheid en leiding van God bidden, en verantwoordelijkheid nemen – vaak met vallen en opstaan.
Niet simpel – maar dat je als volwassene behandeld wordt heeft ook wel iets moois, toch?!

En tegelijk: niet alle symboliek is uit de kerk weg.
Wat denk je van [dia19] het avondmaal?
Of van de doop, zoals vanmorgen de doop van Matteo?
Dat is toch prachtige, veelzeggende symboliek?
Dat zie je dan toch maar weer mooi: Gods naam verbonden aan de naam van je kind!
De naam van je kind gegraveerd in de handpalm van de Almachtige!
Wat een troost, wat een houvast is dat.
Zoals die namen van Israëls kinderen in de edelstenen waren gekerfd, om daar nooit meer uitgewist te kunnen worden, zo liggen ook onze namen God aan het hart.
[dia20] *God zal zijn waarheid nimmer krenken, maar eeuwig zijn verbond gedenken* (Psalm 105:5 berijmd). Wat is dat vaak gezongen bij een doop.
En wat zegt het ongelooflijk veel.
Het is zo essentieel: wat God belooft doet Hij ook.
Als je in zijn verbond bent opgenomen, ben je in zijn verbond opgenomen. Punt uit.
Dat geldt voor Israël – het volk van de Joden – nog steeds!
En dat geldt voor ons en onze kinderen.
Anders lieg je toch, als je zingt dat God zijn verbond eeuwig zal gedenken?!
En zeker, daar hoort ook *leven* als kind van God bij – dat is de blijvende oproep van iedere doop.
En daar bid je om. Daar werk je aan mee. Daar help je bij. Dat leef je voor.
En zeker, onverschilligheid of ongehoorzaamheid doet pijn en verdriet.
Maar je kunt er altijd op terugvallen, naar teruggrijpen, aan herinneren – alstublieft JHWH, HERE God – het is uw kind, zijn naam ligt op uw hart, is in uw handpalm gegrift – alstublieft JHWH – maak het waar!

En als je dan het laatste Bijbelboek leest, Openbaring, bijna aan het eind van de Bijbel.
Over het [dia21] nieuwe Jeruzalem dat uit de hemel komt...

Daar zie je 12 edelstenen terugkeren, en de 12 kinderen van Israël, met de 12 apostelen.
Heel het volk – als collectief en iedere naam apart – heel het volk van oud en nieuw verbond is erbij.

[dia22] *Maar een tempel zag ik niet in de stad, want God, de Heer, de Almachtige, is haar tempel, met het Lam. De stad heeft het licht van de zon niet meer nodig: over haar schijnt Gods luister, en het Lam is haar licht. De volken zullen in haar licht leven en de koningen op aarde betuigen daar hun lof.* (Openbaring 21:22-24)

Daar geloof ik in, daar vertrouw ik op: dat uiteindelijk heel Israël behouden wordt (Romeinen 11:26), heel Gods volk, allen die bij Hem horen, ieder die zijn naam draagt. Iedereen die in het boek van het leven staat, het boek van het Lam (Openbaring 21:27). Want God is vol liefde, en genadig!
Heerlijk dat je mag weten: de Hogepriester draagt zijn volk op het hart!

Amen
[dia23]